Opłacono gotówką.

Nr. 14. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 6. kwietnia 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. V.
w Krakowie.
Nr. 407/Kdr. 35.

OBWIESZCZENIE
o powołaniu na ustawowe ćwiczenia wojskowe oficerów rezerwy i podchorążych rezerwy w roku budżetowym 1935/36.

Rozporządzeniem z dnia 5. III. 1935 r. wydanym na podstawie art. 79. ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. Ustaw R. P. Nr. 60/33 poz. 455) powołuje Pan Minister Spraw Wojskowych w roku budżetowym 1935/36 na zwyczajne ćwiczenia wojskowe — na całym obszarze Rzeczypospolitej — oficerów rezerwy i podchorążych rezerwy wymienionych poniżej kategoryj w korpusach osobowych:

piechoty, kawalerji, artylerji, aeronautyki, saperów, łączności, żandarmerji, samochodowym, taborów, uzbrojenia, sanitarnym, weterynaryjnym, intendentów i marynarki wojennej — w szczególności:

I. Na 6-cio tygodniowe ćwiczenia wojskowe:

1) Oficerów rezerwy:

a) wszystkich, którzy byli objęci powołaniem na ćwiczenia wojskowe w roku budż. 1934/35 — a ćwiczeń tych z jakichkolwiek powodów nie odbyli;
b) promocji 1931, oraz roczników 1903 i 1906 — tylko oficerów rez. artylerji;
c) promocji 1933, tylko oficerów rez. aeronautyki,
d) z rocznika 1905 — oficerów rez. wszystkich korpusów osobowych wymienionych w ustępie pierwszym, z wyjątkiem oficerów rez. aeronautyki;
e) z rocznika 1902 — tylko oficerów rez. samochodów i uzbrojenia,
f) z rocznika 1901 — oficerów piechoty i kawalerji;
g) z roczników 1897, 1898 i 1899 — oficerów rez. taborów na pierwsze ćwiczenie;
h) z roczników 1899, 1900 i 1901 — oficerów rezerwy służby uzbrojenia;
i) z roczników 1895 do 1905 — oficerów rezerwy intendentów,
j) z różnych roczników — oficerów rez. żandarmerji i samochodowych, przydzielonych na uzupełnienie tych korpusów osobowych;
k) z różnych roczników — oficerów rez. piechoty, kawalerji i artylerji, którzy będą powołani na kursy specjalne;

1) w marynarce wojennej:

— wszystkich, którzy podlegali powołaniu na ćwiczenia w roku budż. 1934/35, a ćwiczeń tych z jakichkolwiek powodów nie odbyli;
— innych — według uznania Szefa Kier. Marynarki Wojennej.

Ponadto:

l) z promocji 1932 — oficerów rez. piechoty, kawalerji, artylerji i żandarmerji, którzy będą wyznaczeni na kursy specjalne;
m) z promocji 1934, 1931 oraz z roczników 1903, 1905 i 1906 oficerów rez. artylerji, którzy będą wyznaczeni na kursy specjalne.

2) Podchorążych rezerwy:

a) wszystkich, którzy dotychczas nie odbyli żadnego ćwiczenia, z wyjątkiem podchorążych rez. lekarzy med., zakwalifikowanych od nominacji na ppor. rez.;
b) w marynarce wojennej — tych wszystkich, którzy dotychczas z jakichkolwiek powodów nie odbyli żadnego ćwiczenia, oraz tych, którzy po odbyciu pierwszego ćwiczenia nie zostali zakwalifikowani na podpor. rez.

II) Na 5-cio tygodniowe ćwiczenia wojskowe:

a) z promocji 1932 — oficerów rez. piechoty i kawalerji, oraz z promocji 1931 — oficerów rez. artylerji, którzy będą powołani na kursy specjalne;
b) z promocji 1932 i 1934 — oficerów rez. lekarzy med. (w korpusie ofic. sanit.).

III) Na 4-ro tygodniowe ćwiczenia wojskowe:
1) Oficerów rezerwy:

a) promocji 1934 — na pierwsze ćwiczenia w stopniu oficerskim,
b) promocji 1932, oraz roczników 1907 i 1908 (z wyjątkiem oficerów artylerji) zasadniczo na drugie ćwiczenia wojskowe,
c) promocji 1931, oraz roczników 1903, 1905 i 1906 — tylko tych oficerów artylerji, którzy nie zostaną powołani na 6 tygodniowe ćwiczenia wojskowe, w myśl pktu I. 1) niniejszego obwieszczenia,
d) z roczników 1895 do 1905 — oficerów rezerwy intendentów, wyznaczonych przez Biuro Pers. MSWojsk.

2) Podchorążych rezerwy:

wszystkich, którzy po odbyciu pierwszego ćwiczenia nie zostali zakwalifikowani do nominacji na podporuczników rezerwy — z wyjątkiem podchor. rez. lekarzy med.

IV) Postanowienia ogólne, dotyczące osób podlegających powołaniu na ćwiczenia wojskowe.

1) Oficerowie rez. i podchorążowie rez., podlegający powołaniu na ćwiczenia wojskowe w roku 1935/36 otrzymają imienne karty powołania z wyznaczeniem formacji i terminu stawienia się.
2) Sprawę odroczeń wzgl. przesunięcia terminu ćwiczeń regulują §§ 379 do 383 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 83/34 poz. 757).
3) Tryb postępowania władz państwowych i samorządowych przy występowaniu z wnioskami z urzędu, określa § 383 rozp. wyk do ustawy o powsz. obow. wojsk.
4) Prośby odpowiednio umotywowane i udokumentowane mają zainteresowani kierować wprost do dowódców swoich formacyj ewidencyjnych najpóźniej na 4 tygodnie przed terminem stawiennictwa, wyznaczonym w kartach powołania
5) Prośby składane w terminie spóźnionym lub w sposób nieodpowiadający postanowieniom rozp. wyk. do ustawy, bezwarunkowo rozpatrywane nie będą.
6) Jeżeli powołany na ćwiczenia na wniesioną prośbę o odroczenie wzgl przesunięcie terminu nie otrzyma odpowiedzi przed terminem stawiennictwa, winien się zgłosić w oddziale w terminie wyznaczonym kartą powołania
7) Winni niewykonania obowiązku zgłoszenia się na ćwiczenia, podlegają karom, przewidzianym w rozdz. XVI „Postanowienia karne“ ustawy o powsz obow. wojsk.

Nowomianowani podporucznicy rez. powołani na pierwsze ćwiczenia w stopniu oficerskim, nie otrzymują jednorazowego dodatku na umundurowanie, lecz będą zaopatrzeni w przedmioty umundurowania i ekwipunku przez właściwą formację ewidencyjną.

Kraków, dnia 15 marca 1935 r.

Dowódca Okręgu Korpusu Nr. V.
(—) NARBUT-ŁUCZYŃSKI
generał brygady.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 26 marca 1935 r.

o poborze 10 proc. dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15 proc. dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn.

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do pobierania dodatków:

1. w wysokości 10 proc. do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz podatku gruntowego,
2. w wysokości 15 proc. do podatku spadkowego i od darowizn oraz do podatków bezpośrednich z wyjątkiem gruntowego.

(2) Dodatki, wymienione w ust. (1), pobierane będą do wymienionych w tymże ustępie danin, tak bieżących jak i zaległych.

Art. 2. (1) Dodatki, ustanowione w art. 1, nie będą pobierane do opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), do dodatku do podatku spożywczego od cukru wszystkich gatunków oraz do dodatku do podatku spożywczego od cukru w głowach, kostkach i kawałkach, do podatków: od cukru skrobiowego, od lokali, od placów budowlanych, majątkowego, od energji elektrycznej, nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych, od uboju, do kryzysowego dodatku do państwowego podatku dochodowego, do kryzysowego dodatku do państwowego podatku od nieruchomości, do nadzwyczajnej daniny majątkowej i daniny lasowej oraz do dodatków samorządowych.

(2) W okresie obowiązywania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) ustanowiony w art. 1 dodatek nie będzie pobierany do podatku dochodowego przypadającego od dochodów, od których na zasadzie wymienionej ustawy pobiera się kryzysowy dodatek do państwowego podatku dochodowego.

Art. 3. Ustanowiony dla związków samorządowych w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) udział we wpływach z państwowego podatku dochodowego nie służy tym związkom, o ile chodzi o wpływy z pobieranego na zasadzie ustawy niniejszej 15 proc. dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Art. 4. Dodatkom, o których mowa w art. 1, służą te same przywileje, jakie służą poszczególnym daninom, do których dodatki są pobierane.

Art. 5. (1) Obliczanie i pobór dodatków, wprowadzonych ustawą niniejszą, należy do tych organów, które powołane są do wymiaru i poboru danin, których dodatki te się pobiera (danin głównych).

(2) Dodatki te należy uiścić równocześnie z daniną główną, bez osobnego zawiadomienia ze strony władzy.

Art. 6. Wprowadzone ustawą niniejszą dodatki dzielą zawsze los daniny głównej: umorzenie, obniżenie, odroczenie, rozłożenie na raty, wstrzymanie lub wdrożenie egzekucji i t p. daniny głównej rozciąga się z mocy samego prawa i na dodatki.

Art. 7. Dodatki, przewidziane w art. 1, pobierane będą również do zaległości, powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 8. Należności z tytułu dodatków, wprowadzonych ustawą niniejszą, wpływają w całości do Skarbu Państwa.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą:

1. ustawa z dnia 12 lutego 1931 r o poborze 10 proc dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz U. R. P. Nr. 16, poz. 82);

2. art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r w sprawie zmiany ustaw: z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10 proc. dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych oraz z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U R P. Nr. 96, poz. 868);

3. art. 4 ustawy z dnia 14 marca 1933 r., zmieniającej niektóre przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 141).

(3) Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają przepisów o poborze 10 proc. dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego, wprowadzonego rozporządzeniem Rrezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P Nr. 84, poz. 612).

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: L. Kozłowski
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 26 marca 1935 r.

o zmianie ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U R. P. Nr. 99, poz. 760) wprowadza się zmiany następujące:

1. W art. 1 dodaje się po ustępie (2) ustęp nowy treści następującej:

„Gdyby na podstawie ulg, przyznanych w art. 27 i 29 ustawy o państwowym podatku dochodowym, wypadło zmniejszyć stopę podatku poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od dodatku";

2. art. 2 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„Od dochodów opodatkowanych według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, ustanawia się nadzwyczajny dodatek do państwowego podatku dochodowego, który wynosi przy wynagrodzeniu, obliczonem w stosunku rocznym:

ponad	2.500	zł do	3 600	zł	— 0,5	%
„	3.600	„ „	6.400	„	— 1	%
„	6.400	„ „	10.400	„	— 2	„
„	10.400	„ „	24.000	„	— 3	„
„	24.000	„ „	36 000	„	— 4	„
„	36.000	„ „	60.000	„	— 5	„
„	60.000	„ „	80 000	„	— 6	„
„	80.000	„ „	104.000	„	— 7	„
„	104.000	„ „	144.000	„	— 8	„
„	144.000	„ „	184 000	„	— 9	„
„	184.000	„ „	200.000	„	—10	„
„	200 000	„ „	220 000	„	—11	„
„	220 000	„ „	250.000	„	—12	„
„	250 000	„ „	—	„	—13	„

wypłacanego wynagrodzenia".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospoliiej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do czasu ogłoszenia tego tekstu.

Art 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że

a) postanowienia art. 1 pkt 1) mają zastosowanie po raz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1935,

b) dodatek w wysokości, określonej w art. 1 pkt. 2), pobiera się od uposażeń służbowych, emerytur i rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych począwszy od dnia 1 kwietnia 1935 r. lub po tym dniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: L. Kozłowski
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 18 marca 1935 r.

o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych.

Art. 1. (1) Przepisom niniejszej ustawy podlegają:

a) państwowe podatki bezpośrednie oraz podatki: od lokali, od placów budowlanych, od uboju, od energji elektrycznej, majątkowy, spadkowy i od darowizn, nadzwyczajna danina majątkowa i danina lasowa, zamieniona na ekwiwalent pieniężny;

b) państwowe podatki pośrednie;

c) wymierzone opłaty stemplowe (należytości stemplowe i bezpośrednie);

d) dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz Skarbu;

e) dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz innych związków prawa publicznego;

f) samoistne daniny komunalne;

g) wszelkiego rodzaju przedpłaty lub zaliczki na poczet wymienionych wyżej danin.

(2) Należności, wymienione w ust. (1), będą nazywane w dalszym ciągu ustawy niniejszej „daninami publicznemi".

(3) Ustawa niniejsza nie dotyczy podwyżek stemplowych, ani też zakredytowanych, w oznaczonym terminie uiszczonych podatków pośrednich.

Art. 2. Nieuiszczone w terminie płatności daniny publiczne uważa się za zaległości.

Art. 3. Od zaległości w daninach publicznych pobiera się odsetki w wysokości 0,75 proc. miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.

Art. 4. (1) Od zaległości w daninach publicznych, nieprzekraczającej w każdej daninie łącznie

z dodatkami kwoty 10 zł, nie pobiera się żadnych odsetek.

(2) Jeżeli od płatnika, uiszczającego zaległości w daninach publicznych, pobrano odsetki lub odsetki ulgowe w kwocie niższej od należnej w myśl przepisów ustawy niniejszej, niedobrane odsetki lub odsetki ulgowe mogą być dodatkowo pobrane tylko w tym przypadku, gdy kwota niedobranych odsetek lub odsetek ulgowych przekracza 2 zł.

Art. 5. (1) Od zaległości w daninach publicznych, których spłata została odroczona lub rozłożona na raty, pobiera się odsetki ulgowe w wysokości 0,4 proc. miesięcznie.

(2) Prawo do ulgowych odsetek uzyskuje płatnik z mocy samego prawa, z chwilą powzięcia przez właściwą władzę postanowienia o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zaległości, przyczem prawo to służy mu za cały okres, licząc od dnia powstania zaległości. Płatnik traci uzyskane prawo do odsetek ulgowych, jeżeli nie dotrzymał terminu, do którego spłata została odroczona; gdy zaległość została rozłożona na raty, płatnik — w razie nieuiszczenia raty w terminie — traci prawo do odsetek ulgowych, przypadających od tej raty i od rat pozostałych.

Art. 6. Przy obliczaniu odsetek i odsetek ulgowych miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Art. 7. Przepisy o poborze odsetek lub odsetek ulgowych przy częściowych wpłatach na poczet zaległości określą rozporządzenia Ministra Skarbu.

Art. 8. Obowiązek uiszczania odsetek i odsetek ulgowych ciąży na tym, kto w myśl istniejących przepisów obowiązany jest do uiszczenia zaległości.

Art. 9. (1) W zakresie: umarzania odsetek i odsetek ulgowych, skutków, jakie na odsetki i odsetki ulgowe wywiera umorzenie daniny publicznej. stanowiącej należność główną, zwrotu i oprocentowania nadpłat w odsetkach i odsetkach ulgowych obowiązują — o ile chodzi o daniny publiczne, wymienione w art. 1 i 2 ordynacji podatkowej (Dz U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346), o opłaty stemplowe oraz o podatki spadkowy i od darowizn — przepisy art. 130 i 131 ordynacji podatkowej.

(2) W zakresie pozostałych danin publicznych należy stosować przepisy następujące:

a) umorzenie zaległości w całości lub w części pociąga za sobą umorzenie w odpowiednim stosunku odsetek lub odsetek ulgowych.

b) w gospodarczo uzasadnionych lub na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach, Minister Skarbu, w odniesieniu do danin publicznych z wyjątkiem samoistnych danin komunalnych, może obniżyć przypadające odsetki i odsetki ulgowe oraz umorzyć narosłe i nieuiszczone odsetki i odsetki ulgowe, w całości lub w części. Minister Skarbu może uprawnienie to przelać na władze podległe;

c) uprawnienie do umarzania odsetek i odsetek ulgowych, przewidziane pod lit. b), służy w odniesieniu do samoistnych danin komunalnych zarządom właściwych związków samorządowych;

d) sumy nadmiernie lub nienależnie wpłacone w odsetkach i odsetkach ulgowych podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet innych płatnych należności płatnika, a w ich braku — zwrotowi w gotówce na prośbę płatnika.

Art. 10. Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości w państwowych daninach publicznych, pobiera się na rzecz Skarbu, od zaległości zaś w daninach publicznych, przypadających na rzecz innych związków prawa publicznego — na rzecz tych związków.

Art. 11. Minister Skarbu może drogą rozporządzeń ogólnie obniżać lub umarzać odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości we wszystkich lub w poszczególnych kategorjach danin publicznych, wymienionych w art. 1.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 13. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach niniejszą ustawą uregulowanych, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

(2) Ilekroć w poszczególnych przepisach prawnych, które zyskały moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, jest mowa o karach za zwłokę i odsetkach za odroczenie, należy przez nie rozumieć odsetki i odsetki ulgowe.

(3) W kodeksie postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934) w art. 784 w § 1 w pkt. 3, w art. 796 w § 1 w pkt. 2 i 7 oraz w art. 800 w § 1 w pkt. 3 i 6 na końcu średniki zastępuje się przecinkami i dodaje się wyrazy: „wraz z wszystkiemi dodatkami, odsetkami i kosztami egzekucji"; w art. 796 w § 2 i w art. 800 w § 2 skreśla się wyrazy: „kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych".

4) W art. 203 prawa upadłościowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 834) w § 1 w pkt. 4 wyrazy: „karami za zwłokę" zastępuje się wyrazami „wszelkiemi odsetkami", a § 1 w pkt. 9 skreśla się wyrazy: „kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych".

(5) W art. 4 w ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o poborze 10 proc. dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612), którego moc obowiązująca została przedłużona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 788), skreśla się wyrazy: „przyczem od dodatku tego nie będą pobierane kary za zwłokę ani odsetki za odroczenie", zaś po wyrazie „główną" przecinek zastępuje się kropką.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: L. Kozłowski
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

W Gazecie Urzędowej Woj. Śl. nr. 9. z dnia 23. marca 1935 r. ogłoszone zostało zarządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 11. lutego 1935 r. w przedmiocie ustalenia udziału gmin w komunalnym podatku od kopalin za rok 1935.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08